

žaja ljudskega učiteljstva. (Za preuredbo § 55. državnega ljudsko-šolskega zakona potom državne legislative.) Poročevalec gosp. Pavel Plesničar, nadučitelj v Marzighah pri Kopru.

4. O odpravi krajevnega plačilnega sistema v Istri. Poročevalec gosp. Miroslav Anžlovar, učitelj-voditelj v Boljuncu.

5. Resolucije. Utemeljuje gosp. Iv. Šega, učitelj v Šmartnu.

I. Slovensko in istrsko-hrvaško učiteljstvo, zbrano v Pulju na glavni skupščini »Zaveze avstrijskih jugoslovanskih učiteljskih društev« protestuje proti nezakonitemu postopanju laške gospodovalne stranke glede ljudskega šolstva hrvaškega in slovenskega naroda v Istri;

II. zahteva od c. k. vlade pravično uravnavo hrvaškega in slovenskega ljudskega kakor tudi srednjega šolstva;

III. naroča vodstvu »Zaveze«, da poda slovanskim klubom avstr. državnega zbora jasno sliko vsega istrskega šolstva s prošnjo, da naj smatrajo to vprašanje kakor glavno točko slovanske vzajemnosti.

6. Predlog: V prihodnjem letu zboruj »Zaveza« na Koroškem. Utemeljuje gosp. Iv. Lapajne, ravnatelj v Krškem.

Vodstvo »Zaveze«:

Tajnik:
Drag. Česnik.

Predsednik:
L. Jelenc.

V Pulj!

Bliža se naš praznik, naš dan!

Letos nas kliče glas skupnosti in stanovske zavednosti tja med trpeče istrske tovariše. Zanimiv bo naš pohod. Tam na jugu istrskega polotoka stoji Pulj kot ogromna Gigantova pest, da razbije sovražnikovo silo, ako bi se bližal obali našega domovanja. Kar hrani zanimivost to starodavno mesto, vse nam bodo v pogled. Svobodno nam bodo iznad trdnjaviških zidin plavali pogledi po sinjih valovih Jadranskega morja — v daleko in lepo svobodo nam bodo hrepenele želje, ko se bodo navduševala naša srca ob idealih in ob pridobljenih pravicah, ko se bodo jachila za boje, ki nas čakajo v prihodnjih dneh.

Naprednega učiteljstva ni treba siliti k »Zavezinim« skupščinam. Napredno učiteljstvo ve samo, kaj je njegova dolžnost, zatorej pohiti zmeraj z radostjo tjakaj, kjer se zbira učiteljski parlament. Vsak tak sestanek je združen z mnogimi žrtvami, ki so razumljive, ako preudarimo, v kakem gmotnem položaju živi vse naše učiteljstvo. Zato pa je temu učiteljstvu v toliko večjo čast, da prihiti vsako leto v tako impozantnem številu k »Zavezinim« skupščinam. Stanovska zavednost premaga vsako zapreko in stanovska zavednost je dokaz krepke življenske sile našega stanu!

Vzpored letošnje »Zavezine« skupščine, ki ga prijavljamo na prvem mestu, je jasna priča resnosti in pomembnosti naših sestankov in je obenem tudi dokaz preudarnosti in zavednosti »Zavezine« vodstva.

Letošnja skupščina pa je važna zlasti zategadelj, ker prinesemo svojim istrskim tovarišem in prijateljem bodrila in opore, da ne omagajo v težkem boju za ugled in kruh. Pridemo tjakaj, da povemo istrskemu učiteljstvu, da so simpatije vsega naprednega učiteljstva na njegovi strani in da ima najboljšo zaslombo v svojih tovariših in v lastni organizaciji. Zato obeta donesti naš letošnji sestanek veliko moralnega uspeha in utegne imeti lepe posledice.

Pridite vsi, ki vas vnema prava stanovska zavednost in ki vam je pri srcu napredek šolstva in lastnega stanu!

Naš denarni zavod.

Geslo: Kar plodonosno naložim,
v pomoč le sebi podarim.

Hranilnica in posojilnica Učiteljskega konvikta v Ljubljani,

registrovana zadruga z omejenim jamstvom.

Promet do konca malega srpana 1905 K 113.819-35.

Ob sklepu I. polletja 1905 je stanje sledeče:

1. gotovina . . .	686.54 K	1. deležne vloge . . .	5.109.32 K
2. naložen denar . . .	200 — »	2. hranilne vloge . . .	33.361.01 »
3. dana posojila . . .	38.266.31 »	3. rezervni fond . . .	264.70 »

Na hranilne vloge je za I. polletje kapitalizovanih 553.49 K obresti.

Naznanilo. Kdor želi od zadruge kakih informacij, naj za odgovor priloži 20 h v poštinih znamkah. Na prošnje brez vpošiljatve navedenih znamk se ne odgovarja.

Deželna učiteljska skupščina v Ljubljani.

II.

Prvi oddelek našega članka pod tem naslovom se končuje z besedami: Kjer ni kruha, ni delavcev. Tudi pri nas je tako, le sto razliko, da so delavci, ki pa imajo toliko kruha, da ga je za življenje premalo, za smrt preveč. In to je hiranje! Prav resnično je, da učiteljstvo hira v pravem pomenu besede. Delati se ne brani učiteljstvo, zahteva le, da se mu da primerna plača za težko in odgovorno delo. Temeljne plače učiteljev so tako sramotno nizke, da se dajo primerjati (presejajo jih ne!) edinole še s plačami srednje dobro plačanih hlapcev in drugih težakov. To je nekaj nezaslišano krivičnega in brezkončno sramotnega in poniževalnega. Ako bodo naši zanamci pisali zgodovino na podlagi dejanskih okoliščin o kulturnem delu avstrijskih narodov in posebej še slovenskega in hrvaškega naroda ter o najsplošnejših kulturnih delavcih, učiteljih, bo treba zapisati v to zgodovino z velikimi črkami in najbolj črnim črnilom žalostne, a resnične besede: Delali so v potu svojega obraza ti delavci od zore do mraka, od mraka do dne na vseobčem kulturnem polju, toda plačani so bili slabejše kakor tistega časa težaki in hlapci. Ta zgodovinska resnica ne bo sramota za nas, temveč za tiste, ki vladajo pri zelenih mizah, ki za dobro plačilo služijo oltarju in ki s političnim slepilom odvrčajo ljudstvo od pravega spoznavanja, mišljenja in pravega kulturnega napredka.